
*Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit
lerombolja. 1Jn 3, 8b*

BÖJT 1. VASÁRNAPJA, 2021.02.21.

A mai nappal megérkeztünk böjt első vasárnapjához. Az ógyházi rend szerint ezen a vasárnapon Jézus megkísértésének története áll előttünk. Az a kísértés, ami nem csak minket, de magát Jézus is személyesen érte. Ismerjük ezt a történetet, amikor Jézust háromszor csábítja a kísértő, de Jézus Isten Igéjével válaszolva kiállja a próbát. De mi a helyzet velünk? Hogyan állunk mi a kísértéshez? És tulajdonképpen mit is jelent a mi életünkre nézve a kísértés? Mit jelent pontosan?

Mindannyian úgy éljük mindennapjainkat, hogy lebeg előttünk egy cél, amit el szeretnénk érni. Ezek a célok lehetnek a legegyszerűbbektől (milyen feladatot akarok ma elvégezni) egészen a legbonyolultabbakig (hol akarok tartani 5 év múlva, mit akarok átadni a gyereknevelésben, vagy saját életem erkölcsi identitása is). Ha világos előttünk a cél, akkor pontosan tudjuk, mit szeretnénk elérni. Mégis hányszor fordul elő, hogy valami külső inger hatására letérünk a terveink felé vezető útról. Szigorú diéta közben elcsábulunk egy kocka csokoládé után, napi teendőnket csúsztatjuk, hogy még 5 perccel többet aludjunk az ágyban, fáradtan a TV előtt ragadunk ahelyett, hogy a gyermekeink házfeladatát ellenőriznénk, és még lehetne sorolni. Szerintem ma valahogy így kell érteni a kísértést: mindazok a dolgok, amelyek eltérítenek arról az útról, amelyek céljaink felé visznek.

Nyilván keresztény emberként még tovább kell mennünk, mert bibliai értelemben a kísértés legfőbb célja az, hogy eltérítsen minket a legszentebb céltól, Istentől magától. Istennek is van egy célja velünk. Van egy útja is, amelyet szeretné, ha megjárnánk. Van egy elképzelése, hogyan élhetnénk itt meg a földön a mennyországot, egy békés, testvérek közötti szeretetteljes, hit gyümölcseivel érlelt életet. Ezzel szemben hányszor térünk le erről a kijelölt útról? A hit próbája ez.

Tegyük fel magunknak a kérdést: vajon én a megfelelő úton? Azon az úton, amelyet Isten jelölt ki számomra? Ahhoz, hogy erre a kérdésre igaz választ tudjunk adni, előbb őszintén magunkba kell néznünk. Tisztán kell látnunk a célt, amit el akarunk érni, és szívünk legmélyébe kell nézni, hogy hol vagyunk mi ahhoz képest.

Pont erről szól a böjti időszak: őszinte önismeretről. Éppen ezért tartozik szorosan a böjthöz a Biblia olvasása, hogy meglássam a célt: Istennek mi a terve velem, hogy akarja jobbra tenni az életemet, és legfőképpen mit akar adni nekem. És ha megvan a cél, akkor jön az önmagunkba nézés. Böjtben ezt úgy hívjuk, hogy az elcsendesedés. Az elcsendesedés azt jelenti, hogy csak magunkra figyelünk. Kizárjuk a külső zajokat, megérezzük, hogy mi van bennünk, mi az a halk szó, amit a szívünk súg nekünk.

Ha ezt meghalljuk, ha magunkra figyelünk, akkor megérthetjük, kik vagyunk mi, és hol vagyunk most. Nem egyszerű felismerés ez, mert sokszor meglepődik az ember a csendben, mikor magára ismer, hogy nem az vagyok, aki igazán vagyok, mert annyi elvárásnak akartam megfelelni, hogy elfogadjanak, szeressenek, hogy már rég nem is az vagyok, akinek lennem kéne. És végképp nem vagyok ott, ahol lennem kéne.

A jó hír az kedves Testvérek, hogy bármennyire is elveszettnek érezzük magunkat, Jézus pont azért jött, hogy megkeresse azt, ami elveszett. Isten pontosan tudja, hol vagyunk, és sosem hagy magunkra. Viszont szólhatunk is őhozzá, hogy találjon meg minket, és vezessen vissza a nekünk kijelölt útra, ahol nekünk igazán a helyünk van, ahol biztonságban és jól érezhetjük magunkat. Ezt az imádságban tehetjük meg, ami szintén a böjti időszak szerves része.

Kedves Testvérek! **A böjti időszak önismeretre hív.** Egyrészt Biblia olvasásra, Istenre figyelésre, hogy ismerjük a célt. Másrészt elcsendesedésre, hogy megtaláljuk önmagunkat. Harmadrészt imádságra, hogy kérjük Istent, hogy segítsen helyre rakni azt, ami nincs a helyén az életemben. Ezt a változást nevezi a Szentírás megtérésnek.

Adja Isten, hogy ebben a böjti időszakban meglegyen ez az élményünk!

Ámen!